

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 24 września 2020 r.

DIH-2.709.41.2020.CS

DECYZJA DIH-2 NR 139/2020

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), art. 35 a pkt 9 lit. b, art. 35 c ust. 5 pkt 1, ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r. poz. 660, z późn. zm.), w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1668, z późn. zm.)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 6 lipca 2020 r., złożonego przez przedsiębiorcę B. N. prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą P. w G. – od decyzji Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 29 czerwca 2020 r. nr NR.D.22.2020.JK wymierzającej Przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną w wysokości 10 000 zł w związku z wprowadzeniem do obrotu w dniu 27 lutego 2020 r. w składzie opału w G., przy ul. (...), należącym do strony postępowania, paliwa stałego, tj. 30 ton węgla kamiennego sortyment „orzech” dla którego wbrew obowiązkowi wystawiła świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym, potwierdzonym badaniami laboratoryjnymi

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Przy piśmie z 15 lipca 2020 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie przedsiębiorcy B. N. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą P. w G. (dalej także: „Przedsiębiorca” lub „Strona”) wraz z aktami sprawy.

W trakcie kontroli przeprowadzonej 27 lutego 2020 r. w składzie opału, znajdującym się w G., przy ul. (...), należącym do Przedsiębiorcy, inspektorzy reprezentujący Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań ze zwału paliwa stałego 30 ton, próbki węgla kamiennego orzech, tj. próbkę paliwa stałego nr 0176/20/3784 w ilości 79,5 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 4743/20/3784 w ilości 82,7 kg, na podstawie protokołu pobrania próbek paliw paliwa stałego nr 000072. Dla pobranego do badań paliwa stałego orzech Przedsiębiorca przedstawił świadectwo jakości nr 01/02/2020 z 27 lutego 2020 r. Następnie inspektorzy reprezentujący Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali próbkę węgla kamiennego nr 0176/20/3784 i próbkę kontrolną nr 4743/20/3784 do niezależnego akredytowanego laboratorium tj. POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie, według protokołu przyjęcia próbek paliw stałych do badania nr 48/37/2020 z 27 lutego 2020 r. wraz ze świadectwem jakości paliwa stałego nr 01/02/2020 z 27 lutego 2020 r.

Strona została prawidłowo pouczona o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu kontroli, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1668, z późn. zm.), zwanej dalej: ustawą o Inspekcji Handlowej jednakże nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia.

Badanie laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie (sprawozdanie z badań nr FM/48/37/2020 z 9 marca 2020 r.) wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 27 lutego 2020 r. węgiel kamienny orzech (o nr próbki 0176/20/3784), przy uwzględnieniu odchyleń o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890) (dalej: „rozporządzenie”), nie spełnia wymagań jakościowych zawartych w rozporządzeniu, z uwagi na parametr zawartość nadziarna (> 80 mm), którego wynik badania wyniósł 17,9%, przy wymaganiach jakościowych max. 10,0%. Ponadto badania laboratoryjne wykazały, że próbka nr 0176/20/3784 pobranego 27 lutego 2020 r. paliwa stałego nie spełnia wymagań jakościowych zawartych w świadectwie jakości z 27 lutego 2020 r. nr 01/02/2020

wystawionym przez Przedsiębiorcę, przy uwzględnieniu odchyień o których mowa w § 2 rozporządzenia, z uwagi na zawyżoną zawartość nadziarna (> 80 mm), która wynosiła 17,9%, przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących max. 10,0%. Ponieważ badanie ww. próbki paliwa stałego nr 0176/20/3784 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w rozporządzeniu oraz świadectwie jakości wystawionym przez Przedsiębiorcę, badanie próbki kontrolnej pobranej 27 lutego 2020 r., o nr 4743/20/3784 zostało przeprowadzone z urzędu zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie i kontrolowania jakości paliw przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie. Badanie próbki kontrolnej nr 4743/20/3784 (sprawozdanie z badań nr FM/48/37A/2020 z 13 marca 2020 r., skorygowane następnie w zakresie symbolu „-” w kolumnie oceny spełnienia wymagań, sprawozdaniem z 17 marca 2020 r. wydanym w zamian za sprawozdanie z badań nr FM/48/37A/2020 z 13 marca 2020 r.) potwierdziło niespełnienie wymagań jakościowych zawartych w rozporządzeniu i wykazało zawyżony parametr zawartość nadziarna (> 80 mm), którego wynik badania wyniósł 14,1%, przy wymaganiach jakościowych max. 10,0%. Ponadto badania próbki kontrolnej nr 4743/20/3784 potwierdziły niezgodność parametrów jakościowych paliwa stałego tj. węgla kamiennego w sortymencie - orzech, pobranego do badań laboratoryjnych 27 lutego 2020 r. w toku kontroli, w należącym do Przedsiębiorcy ww. składzie opału, z wymaganiami jakościowymi zawartymi w świadectwie jakości nr 01/02/2020 z 27 lutego 2020 r., które z uwzględnieniem dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia wykazały zawyżoną zawartość nadziarna (> 80 mm), która wynosiła 14,1%, przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących max. 10,0%.

W związku z powyższym uznano, że badany węgiel kamienny orzech nie jest zgodny z parametrami wskazanymi w rozporządzeniu oraz świadectwie jakości paliwa stałego nr 01/02/2020 z 27 lutego 2020 r.

Pismem z 2 kwietnia 2020 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, poinformował Przedsiębiorcę o wynikach badań laboratoryjnych próbek węgla kamiennego orzech oraz przekazał Stronie egzemplarze sprawozdania z badań laboratoryjnych nr FM/48/37/2020 z 9 marca 2020 r., sprawozdania z badań laboratoryjnych nr FM/48/37A/2020 z 13 marca 2020 r. oraz sprawozdania z 17 marca 2020 r. wydanego w zamian za sprawozdanie z badań nr FM/48/37A/2020 z 13 marca 2020 r.

Pismem z 12 maja 2020 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, poinformował Przedsiębiorcę, iż wprowadzanie do obrotu paliwa stałego, dla którego wbrew obowiązkowi wystawiono świadectwo jakości, w którym wartość parametru paliwa stałego

jest niezgodna ze stanem faktycznym, skutkuje odpowiedzialnością wynikającą z art. 35d ust. 1 pkt. 1, w związku z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r. poz. 660, z późn. zm.), dalej: „ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”.

Pismem z 28 maja 2020 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił Przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 35d ust. 1 pkt. 1, w związku z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz poinformował, że na podstawie art. 10 § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), dalej: „Kodeks postępowania administracyjnego” - ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych. Ponadto Strona została wezwana do przekazania informacji o wielkości obrotów dotyczących paliw stałych lub wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli.

W piśmie z 7 czerwca 2020 r. Strona wniosła o odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej oraz umorzenie wszczętego postępowania administracyjnego. Nie przekazała jednak informacji o wielkości obrotów dotyczących paliw stałych lub wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli.

Pismem z 17 czerwca 2020 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ponownie wezwał Stronę do przekazania informacji o wielkości obrotów dotyczących paliw stałych lub wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli.

Decyzją Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 29 czerwca 2020 r. nr NR.D.22.2020.JK wymierzono Przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną w wysokości 10 000 zł w związku z wprowadzeniem do obrotu w dniu 27 lutego 2020 r. w składzie opału w G., przy ul. (...), należącym do strony postępowania, paliwa stałego tj. 30 ton węgla kamiennego sortyment „orzech”, dla którego wbrew obowiązkowi wystawiła świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym, potwierdzonym badaniami laboratoryjnymi.

Pismem z 4 lipca 2020 r. Strona odniosła się do pisma Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 17 czerwca 2020 r., jednakże ponownie nie przekazała organowi informacji o wielkości obrotów dotyczących paliw stałych lub wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli.

Przedsiębiorca pismem z 6 lipca 2020 r. odwołał się od ww. decyzji i wniósł o jej uchylenie. W treści uzasadnienia odwołania Strona podniosła szereg zarzutów dotyczących przebiegu kontroli i jej ustaleń w tym wprowadzenia do obrotu 30 ton węgla orzech, pobierania próbek oraz ich wyników. W ocenie Przedsiębiorcy w niniejszej sprawie zastosowanie mają przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego dotyczące siły wyższej oraz znikomej wagi naruszenia prawa.

Pismem z 24 lipca 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona skorzystała z przysługującego jej prawa i w piśmie z 31 lipca 2020 r. podtrzymała Swoje stanowisko w sprawie.

Postanowieniem z 24 sierpnia 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przedłużył termin zakończenia postępowania do 24 września 2020 r.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie

monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Zgodnie z art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw świadectwo jakości zawiera wskazanie wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości – wprowadzając je do obrotu. Wystawienie świadectwa jakości w którym wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw podlega karze pieniężnej.

Odnosząc się do zarzutów Strony podniesionych w odwołaniu, jak również w piśmie z 31 lipca 2020 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia co następuje.

Na wstępie, należy podkreślić, iż organ odwoławczy opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z 27 lutego 2020 r. wraz z załącznikami – w tym świadectwem jakości wystawionym przez Przedsiębiorcę - oraz sprawozdania z badań próbki i próbki kontrolnej paliwa stałego.

Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż czynności kontrolne podjęto po pouczeniu Strony o prawach i obowiązkach (karta nr 1 protokołu kontroli), a zakończono pouczeniem o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu kontroli, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej (karta nr 5 protokołu kontroli). Kontrola była prowadzona w obecności Przedsiębiorcy. Innymi słowy, zarówno w toku kontroli, jak i po jej zakończeniu, Przedsiębiorca był świadom przysługujących mu praw i obowiązków. Z możliwości wniesienia uwag jednak nie skorzystał co oznacza, iż nie miał zastrzeżeń do przebiegu kontroli.

W trakcie kontroli przeprowadzonej 27 lutego 2020 r. w składzie opału, znajdującym się w G., przy ul. (...), należącym do Przedsiębiorcy, inspektorzy reprezentujący Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań ze zwału paliwa stałego 30 ton, próbki węgla kamiennego orzech, tj. próbkę paliwa stałego nr 0176/20/3784 w ilości 79,5 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 4743/20/3784 w ilości 82,7 kg, na podstawie

protokołu pobrania próbek paliw paliwa stałego nr 000072. Dla pobranego do badań paliwa stałego orzech Przedsiębiorca przedstawił świadectwo jakości nr 01/02/2020 z 27 lutego 2020 r. W trakcie kontroli Strona nie kwestionowała faktu, iż zwał węgla kamiennego orzech, z którego pobrano próbki jest oferowany do sprzedaży konsumentom (karta nr 2 protokołu kontroli).

Biorąc powyższe pod uwagę, należy zauważyć, iż 27 lutego 2020 r. inspektorzy reprezentujący Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali próbkę przeznaczoną do badań i próbkę kontrolną ze zwału o masie 30 ton, tak jak była oferowana potencjalnym klientom. W tym miejscu należy wyraźnie podkreślić, iż zgodnie z § 1 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1891) – sposób pobierania próbek paliw stałych określa załącznik do rozporządzenia. Załącznik ten w ust. 2 wskazuje miejsca, z których dokonuje się poboru próbek paliw stałych (w pkt 6 ust. 2 wskazano – zwały).

Mając powyższe na względzie, należy stwierdzić, iż w toku kontroli 27 lutego 2020 r., węgiel kamienny w sortymencie orzech składowany na zwale oferowano do sprzedaży konsumentom i z tego zwału, zgodnie z ww. rozporządzeniem pobrano próbki do badań.

Poboru próbek dokonywali doświadczeni i przeszkoleni pracownicy próbobiorcy tj. niezależnego laboratorium POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie (karta nr 2 protokołu kontroli), posiadającego akredytację nr AB 103 wydaną przez Polskie Centrum Akredytacji w Warszawie, z którym Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, jako Zarządzający systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zawarł umowę na wykonywanie usług poboru i badania próbek paliw stałych. Z tego też względu nie ma podstaw do kwestionowania zarówno poboru jak i wykonania badania jakości próbek paliw stałych wykonanych przez ww. laboratorium.

Pobranie próbki przeznaczonej do badań i próbki kontrolnej zostało przeprowadzone w sposób określony w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1891). Na okoliczność pobrania próbek sporządzono w dwóch egzemplarzach protokół pobrania próbek paliwa stałego nr 000072, z których jeden przekazano Stronie (karta nr 3 protokołu kontroli). Przedsiębiorca podpisał ten protokół bez jakichkolwiek zastrzeżeń.

Badania laboratoryjne zostały wykonane zgodnie z procedurami zawartymi w dokumentach normalizacyjnych wskazanych w załączniku do rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie metod badania jakości paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1893). Procedury badawcze wskazane w powyższym rozporządzeniu zawierają dane dotyczące

niepewności pomiarów oraz sposób obliczenia i przedstawienia wyników. Zgodnie z § 3 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890) oceny spełniania wymagań jakościowych przez paliwo stałe dokonuje akredytowane laboratorium wykonujące badania, z uwzględnieniem dopuszczalnych odchyłeń określonych w § 2.

Badanie laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie (sprawozdanie z badań nr FM/48/37/2020 z 9 marca 2020 r.) wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 27 lutego 2020 r. węgiel kamienny orzech (o nr próbki 0176/20/3784) nie spełnia wymagań jakościowych zawartych w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890) (dalej: „rozporządzenie”), z uwagi na parametr zawartość nadziarna (> 80 mm), którego wynik badania wyniósł 17,9%, przy wymaganiach jakościowych max. 10,0%. Ponadto badania laboratoryjne wykazały, że próbka nr 0176/20/3784 pobranego 27 lutego 2020 r. paliwa stałego nie spełnia wymagań jakościowych zawartych w świadectwie jakości z 27 lutego 2020 r. nr 01/02/2020 wystawionym przez Przedsiębiorcę, przy uwzględnieniu odchyłeń o których mowa w § 2 rozporządzenia, z uwagi na zawyżoną zawartość nadziarna (> 80 mm), która wynosiła 17,9%, przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących max. 10,0%. Ponieważ badanie ww. próbki paliwa stałego nr 0176/20/3784 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w rozporządzeniu oraz świadectwie jakości wystawionym przez Przedsiębiorcę, badanie próbki kontrolnej pobranej 27 lutego 2020 r., o nr 4743/20/3784 zostało przeprowadzone z urzędu zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie i kontrolowania jakości paliw przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie. Badanie próbki kontrolnej nr 4743/20/3784 (sprawozdanie z badań nr FM/48/37A/2020 z 13 marca 2020 r., skorygowane następnie w zakresie symbolu „-” w kolumnie oceny spełnienia wymagań, sprawozdaniem z 17 marca 2020 r. wydanym w zamian za sprawozdanie z badań nr FM/48/37A/2020 z 13 marca 2020 r.) potwierdziło niespełnienie wymagań jakościowych zawartych w rozporządzeniu i wykazało zawyżony parametr zawartość nadziarna (> 80 mm), którego wynik badania wyniósł 14,1%, przy wymaganiach jakościowych max. 10,0%. Ponadto badania próbki kontrolnej nr 4743/20/3784 potwierdziły niezgodność parametrów jakościowych paliwa stałego tj. węgla kamiennego w sortymencie - orzech, pobranego do badań laboratoryjnych 27 lutego 2020 r. w toku kontroli, w należącym do Przedsiębiorcy ww. składzie opału, z wymaganiami jakościowymi zawartymi w świadectwie jakości nr 01/02/2020 z 27 lutego 2020 r., które

z uwzględnieniem dopuszczalnych odchyłeń, o których mowa w § 2 rozporządzenia wykazały zawyżoną zawartość nadziarna (> 80 mm), która wynosiła 14,1%, przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących max. 10,0%.

Podsumowując, zarówno próbka, jak i próbka kontrolna pobrane 27 lutego 2020 r. nie spełniały wymagań jakościowych w zakresie parametru zawartość nadziarna, określonych w ww. rozporządzeniu i wymagań jakościowych zawartych w świadectwie jakości nr 01/02/2020 z 27 lutego 2020 r.

W tym miejscu wypada odnieść się do zarzutów Strony dotyczących różnicy pomiędzy wynikiem badania próbki, a wynikiem badania próbki kontrolnej, która to różnica wyniosła 3,8%. Należy podkreślić, że podnoszony przez Stronę aspekt różnic pomiędzy wynikami badań, został przez ustawodawcę uwzględniony poprzez ustalenie dopuszczalnych wielkości odchyłeń od granicznych wymagań jakościowych parametrów - § 2 rozporządzenia Ministra Energii w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych. Badanie zostało przeprowadzone zgodnie z wytycznymi rozporządzenia Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie metod badania jakości paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1893, z późn. zm.) w którym w pkt 7.1. określono, iż w przypadku oznaczania wymiaru ziarna oraz zawartości nadziarna i podziarna metodą analizy ziarnowej węgla przez przesiewanie ręczne (na mokro lub na sucho) z zastosowaniem sit sposób wykonania oznaczenia, rodzaj stosowanej aparatury i jej przygotowanie, stosowane odczynniki oraz sposób obliczania i podawania wyników określa norma PN-ISO 1953:1999. Badanie zostały przeprowadzone na podstawie normy PN-ISO 1953:1999, co potwierdza zapis w sprawozdaniu z badań numer FM/48/37/2020 z 9 marca 2020 r. oraz w sprawozdaniu z badań numer FM/48/37A/2020 z 13 marca 2020 r. - w kolumnie „metoda badawcza” dla parametru zawartość nadziarna. W związku z powyższym Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, że pobór próbek i badanie próbek było przeprowadzone prawidłowo, a próbki reprezentują pobrane paliwo stałe węgiel kamienny orzech, znajdujące się na składzie opału u Przedsiębiorcy.

W związku z powyższym organ I instancji słusznie uznał, że badany węgiel kamienny orzech jest niezgodny z parametrami wskazanymi w rozporządzeniu oraz świadectwie jakości paliwa stałego nr 01/02/2020 z 27 lutego 2020 r. Tym samym wydane przez Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej rozstrzygnięcie jest zasadne i zgodne z prawem, bowiem ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, niewątpliwie wynika, że Strona wystawiła świadectwo jakości, w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym. Z treści przytoczonego uprzednio art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wynika,

że podmiot wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej. Biorąc powyższe pod uwagę, należy stwierdzić, iż zarzuty Strony dotyczące przebiegu kontroli i jej wyników są niezasadne. Strona była informowana o przysługujących jej prawach, w tym do wnoszenia zastrzeżeń i uwag w toku kontroli, jak i po jej zakończeniu. Z możliwości tych nie skorzystała, zaś kwestionowanie zarówno przebiegu jak i ustaleń kontroli nastąpiło dopiero w piśmie z 7 czerwca 2020 r., po otrzymaniu zawiadomienia o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej.

W tym miejscu wypada dodać, że wysokość nałożonej kary pieniężnej jest zgodna z treścią art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który stanowi, że wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10.000 zł do 25.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000 zł,
- 2) od 25.001 zł do 100.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.000 zł.

Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw organ I instancji ustalając wysokość kar pieniężnych uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Ponieważ ustalona wartość wprowadzanych do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli paliw stałych nie przekroczyła kwoty 200.000 zł, Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że zasadnym było nałożenie na stronę kary w wysokości 10 000 zł, która zawiera się w przedziale wskazanym w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Organ odwoławczy rozpatrując ponownie sprawę uznał, że Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej słusznie uwzględnił dotychczasową działalność przedsiębiorcy tj. fakt, że była to pierwsza kontrola dotycząca przestrzegania przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadzając ponownie postępowanie uznał wymierzenie kary pieniężnej w wysokości 10 000 zł czyli w dolnej granicy zakresu przewidzianego przez ustawę za słuszne i zgodne z prawem.

W kontekście powyższego zarzuty Strony dotyczące kwestii przyjętej przez Pomorskiego

Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej wartości wprowadzonego do obrotu asortymentu, należy uznać za bezprzedmiotowe, szczególnie że Przedsiębiorca dwukrotnie wezwany przez organ I instancji do przekazania informacji o wielkości obrotów dotyczących paliw stałych lub wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli, informacji tych nie przekazał.

W tym miejscu wypada odnieść się do zarzutu dotyczącego wydania w dniu 29 czerwca 2020 r. zaskarżonej decyzji, tj. zanim Strona udzieliła odpowiedzi na pismo organu I instancji z 17 czerwca 2020 r., które doręczono Przedsiębiorcy 3 lipca 2020 r. Pismem z 28 maja 2020 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wezwał Stronę do przekazania informacji o wielkości obrotów dotyczących paliw stałych lub wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. W odpowiedzi z 7 czerwca 2020 r. Strona wniosła o odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej oraz umorzenie wszczętego postępowania administracyjnego, ale nie przekazała informacji o wielkości obrotów dotyczących paliw stałych lub wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Pismem z 17 czerwca 2020 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ponownie wezwał Stronę do przekazania ww. informacji, a 29 czerwca wydał zaskarżoną decyzję nie czekając na odpowiedź Przedsiębiorcy. Działanie organu I instancji można uznać za uchybienie procesowe, jednakże niemające wpływu na wynik sprawy, gdyż w piśmie z 4 lipca 2020 r. Strona wprawdzie odniosła się do pisma Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 17 czerwca 2020 r., jednakże ponownie nie przekazała organowi informacji o wielkości obrotów dotyczących paliw stałych lub wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli.

Odnosząc się do poruszanej przez Stronę kwestii braku winy, podkreślenia wymaga, że wskazana w art. 35a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, odpowiedzialność ma charakter obiektywny i jest oparta na zasadzie ryzyka nie zaś winy Przedsiębiorcy. Dla wymierzenia kary administracyjnej nie ma zatem znaczenia, czy Strona wiedziała, że faktyczne parametry paliwa stałego są niezgodne ze świadectwem jakości, ani czy niezgodność ta miała charakter znaczny, czy też nie.

W kontekście powyższego, warto odnieść się również do kwestii odwoływania się przez Przedsiębiorcę do certyfikatów od dostawcy. Dokumenty od dostawcy paliwa stałego nie mogą zastępować świadectwa jakości, do którego wystawienia była zobowiązana Strona. Podobnie posługiwanie się takimi dokumentami np. poprzez kopiowanie podanych w nich wartości do wystawianego świadectwa jakości, nie zwalnia Przedsiębiorcy od ewentualnej

odpowiedzialności. Zgodnie z obowiązującymi przepisami świadectwo wystawione przez Stronę powinno zawierać między innymi NIP, Regon, siedzibę oraz oświadczenie Strony jako wprowadzającego paliwo stałe do obrotu, że paliwo stałe dla którego wystawiane jest świadectwo, spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach. Ponadto winno zawierać indywidualny numer oraz wskazanie systemu certyfikacji lub innego dokumentu stanowiącego podstawę do uznania że paliwo stałe, dla którego wystawione jest świadectwo jakości, spełnia wymagania jakościowe. Gdyby ustawodawca dopuszczał możliwość zastępowania świadectwa jakości dokumentami wystawionymi przez inne podmioty gospodarcze (kopalnie, dostawców) to wskazałby to w ustawie jako okoliczność łagodzącą lub zwalniającą od kary. Powyższej delegacji brak jest w przepisach prawa, co potwierdził wyrok VI SA/WA 1405/19 z 17 października 2019 r., w którym Sąd wskazał, że ...” ...przepis ustawy posługuje się tu sformułowaniem „przedsiębiorca (...) wystawia”, zatem jest to kategoriyczny i bezwzględny nakaz każdorazowego wystawienia świadectwa jakości zawierającego 10 obligatoryjnych elementów wymienionych w art.6 d ustawy o jakości paliw...”.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 14a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wprowadzanie do obrotu paliw stałych oznacza sprzedaż lub inną formę zbycia paliw stałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2 ww. ustawy, tj. dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW. Strona niewątpliwie wprowadzała do obrotu paliwo stałe w związku z czym w myśl art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zobowiązana była do wystawienia dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo wymagań jakościowych zwanego świadectwem jakości. Organ odwoławczy wskazuje, że zgodnie z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 189 f Kodeksu postępowania administracyjnego, poprzez nieuzasadnione niezastosowanie odstąpienia od obciążenia Strony karą pieniężną, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że zarzut ten nie zasługuje na uwzględnienie. Organ odwoławczy wskazuje, iż w rozpatrywanej sprawie z treści przywołanych uprzednio przepisów art. 6c i art. 35a pkt 9 lit. b, ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wynika, że działa w ramach decyzji związanej. W związku z powyższym w kwestii możliwości odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej

w tej sprawie znajduje zastosowanie reguła kolizyjna, ustanowiona w art. 189a § 2 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, zgodnie z którą w przypadku uregulowania w przepisach odrębnych - przesłanek wymiaru administracyjnej kary pieniężnej, przepisów Działu IVa Administracyjne kary pieniężne Kodeksu postępowania administracyjnego w tym zakresie nie stosuje się. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie trafnie wskazał w swoim wyroku z dnia 11 lipca 2018 r. wydanym w sprawie o sygn. akt VIII SA/Wa 2015/18, że dyrektywy wymiaru kar administracyjnych przewidziane w Kpa nie znajdują zastosowania w przypadku kar nakładanych decyzjami związanymi, czyli takimi, w stosunku do których ustawodawca nakazuje stosować pewien jednoznaczny mechanizm – sankcji pieniężnej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego. Przepis ten wskazuje wprost, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Organ odwoławczy zważył, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. Z powyższych względów w sytuacji gdy wymagane prawem świadectwa jakości paliw stałych nie były zgodne ze stanem faktycznym nie można mówić, o znikomej wadze naruszenia. Na gruncie rozpatrywanej sprawy oznacza to, że nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa. Nie można też stwierdzić, że Strona zaprzestała naruszenia prawa, ponieważ czynności w tym celu zostały podjęte w następstwie kontroli, która ujawniła naruszenie stanowiące podstawę nałożenia administracyjnej kary pieniężnej przez Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. Dalsza analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wykazała, że na Stronę za to samo zachowanie tj. wystawienie wymaganych prawem świadectw jakości paliwa stałego, w których wartość parametrów

jakościowych była niezgodna ze stanem faktycznym nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjną kara pieniężna lub, że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony uznał, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie zawiera żadnych przesłanek uzasadniających zastosowanie art. 189f ust. 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, czyli do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i zastosowania pouczenia.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeanalizował również możliwość zastosowania art. 189 f § 2 Kpa. W przypadku decyzji związanych, gdzie w przepisach prawa wskazany jest termin wykonania konkretnego obowiązku, zaprzestanie naruszenia prawa po wskazanym w ustawie terminie nie może być kwalifikowane jako zaprzestanie naruszenia prawa, o którym mowa w art. 189f § 2 Kpa. Na podstawie art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw Strona była zobowiązana do wystawienia i przekazania kopii świadectwa jakości paliwa stałego zawierającego parametry paliwa stałego zgodne z rzeczywistymi w momencie wprowadzania go do obrotu i jak wynika z materiału dowodowego obowiązkowi temu uchybiła. Przywołany przepis jasno określa, że wykonanie obowiązku powinno nastąpić w momencie wprowadzania paliwa stałego do obrotu. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Kontrolowany nie dopełnił bowiem obowiązków nałożonych na niego w art. 6c ww. ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 189 e Kodeksu postępowania administracyjnego, poprzez nieuzasadnione niezastosowanie odstąpienia od obciążenia Strony karą pieniężną, kiedy w ustalonym stanie faktycznym do naruszenia prawa doszło wskutek działania siły wyższej, organ odwoławczy stwierdził, że nie zasługuje na uwzględnienie. Przepis ten stanowi, że w przypadku, gdy do naruszenia prawa doszło w wyniku działania siły wyższej, strona nie podlega ukaraniu. Pojęcie „siły wyższej” nie zostało zdefiniowane w polskim systemie prawnym w związku z powyższym każdy przypadek wymaga analizy. Należy uwzględnić przede wszystkim czynniki natury obiektywnej (przykładowo: działanie sił przyrody, podmiotów zewnętrznych takich jak inne osoby lub grupy osób, organów państwowych), których nie można było przewidzieć albo możliwych do przewidzenia gdy nie było możliwości przeciwstawienia się im, zapobiegnięcia skutkom ich działania nawet przy

zachowaniu należytej staranności. Takie obiektywne rozumienie „siły wyższej” znajduje się w omówieniu orzecznictwa Sądu Najwyższego zawartym w uchwale pełnego składu Izby Cywilnej z dnia 26 października 2007 r. III CZP 30/07 (publ. OSNC 2008/5/43). Przy ocenie danego przypadku należy brać pod uwagę także to, czy strona mogła przeciwdziałać i zapobiec działaniu obiektywnych zewnętrznych zdarzeń, składających się na siłę wyższą. W ocenie organu II instancji, fakt że poboru dokonano ze zwału utworzonego dużym transportem kołowym, nie może być uznany w tej sprawie za działanie siły wyższej. Zdaniem organu Strona jako profesjonalista kierując się lojalnością wobec klientów winna zabezpieczyć wprowadzane do obrotu paliwo stałe przed wpływem określonych czynników, jak np. rodzaj transportu i sposób tworzenia zwału, aby zapobiec lub zmniejszyć ich wpływ na parametry jakościowe bądź uwzględnić wpływ tych czynników w przekazywanym z zakupionym paliwem stałym świadectwie jakości.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego.

Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.).
5. Zgodnie z art. 189k § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:
  - 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
  - 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
  - 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
  - 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221 poz. 2193, z późn. zm.).

Z up. Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1/ Pani B. N.

2/ Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej.